

De gekken

(The Nit Wits)

Klucht in drie bedrijven

door

GLENN HUGHES

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GEKKEN - THE NIT WITS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GLENN HUGHES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tommy Winters - Jonge student. Een aardige jongen
Emily Winters - Zijn Moeder
Nellie - Kok en Huishoudster
Steve Grinnel - Vriend van Tommy
William W. Winter - Tommy's Vader
Jean Hammond - Tommy's Vriendinnetje
Lou Prentice - Steve's Vriendinnetje
Miss Constance Dinwiddie - Een oude vrijster, hongerend naar liefde
Henry Short - Een jaloerse echtgenoot
T.T.Trumbull - Een oudere heer die "eraf" begint te raken
Maude Middleton - Een stevige dame met de neiging om te springen
Bert Baxter - Een potig heerschap met moord neigingen
Sallyjean Gould - Een leuk blondje dat bescherming behoeft
Milton Geer - In harmonie met het Oneindige
Madeline Short - Getrouwde vrouw maar toch een flirt
Twee bewakers van geestelijk gestoorden
Twee Politie mensen
Drie studenten
Drie meisjesstudenten

DECOR:

De woonkamer van de familie Winters gedurende de middag en de avond van dezelfde dag.

EERSTE BEDRIJF

Een grote moderne woonkamer. Stevig comfortabel meubilair. Achter, Links van Midden is een brede ingang waardoorheen we de hal kunnen zien. De onderste treden van een trap naar boven zijn Rechts zichtbaar in de hal. Men komt door de voordeur en door de hal vanaf Links. Er is nog een grote deur in de wand Rechts van de kamer, Voor. Deze leidt naar de eetkamer en wordt omlijst door gordijnen. In dezelfde wand is een kleinere deur naar de keuken. In de Achterwand, midden tussen de Rechter hoek en de hoofdingang is een kastdeur. De kast is donker. Middenin de Linkerwand is een mooie open haard met links en rechts een raam. Daarvoor staat een sofa of bank met twee eindtafeltjes waarop tijdschriften liggen. De bank is naar het publiek gekeerd. Achter Links in de hoek staat een kamerscherm met vier panelen. Rechts Voor staat een leestafel met een gemakkelijke stoel aan het Linker einde en rechte stoelen Rechts en achter de tafel. Op de tafel boeken, bloemen en een briefopener. Tussen keukendeur en eetkamerdeur een piano, liefst een kleine vleugel en pianobank. Verder ergens een radio, boekenkasten en stoelen. Een zomerdag om ongeveer 13.45 uur. De kamer is helder en vrolijk. Tekenen van leven wijzen op het vertrek van familieleden. Twee koffers of reistassen staan gepakt klaar naast de haldeuren. Tommy staat onder aan de trap bij de bagage. Hij kijkt beurtelings op zijn horloge en naar boven. Hij is zenuwachtig. Mevrouw Winter komt haastig uit de keuken en praat over haar schouder met Nellie die achter haar aan loopt. Mevr. Winter heeft jas aan en hoed op en handschoenen in de hand. Zij is een aantrekkelijke vriendelijke vrouw van middelbare leeftijd. Nellie draagt keukenschort en is een huiselijk type van een jaar of dertig. Zij zou dialect mogen spreken.

Mw. Winter: Nou, Nellie, wat je ook doet, vergeet niet die perziken klaar te maken. Ze moeten allemaal gekruid worden. Zo vindt Tommy ze het lekkerst.

Nellie: Ja Mevrouw Winter. Ik zal ze net zo doen als vorige keer.

Mw. Winter: En niet te veel koekjes en pasteitjes bakken. Ik wil Tommy's eetlust niet bederven.

Tommy: Och, Ma, laat toch. U gaat uw trein missen en daar staat u zich zorgen te maken over mijn spijsvertering.

Mw. Winter: Dat geeft niks. Jouw spijsvertering is net zo belangrijk als onze reis. En Nellie, vergeet niet die man op te bellen over de koelkast. Hij maakt erg veel lawaai de laatste tijd.

Nellie: Ja, Mevrouw Winter, ik zal het heus niet vergeten.

Mw. Winter: Dat moet zowat alles zijn. *(kijkt op polshorloge)* Goeie hemel, het is al laat. Waar blijft je vader toch ? Hij is gewoonlijk vlugger dan ik als we ergens naar toe moeten.

Tommy: *(geïrriteerd)* Hij was een half uur geleden al klaar. Ik snap niet wat hij verd... *(roept naar boven)* Hé, Pap. Het is al twee uur.

Mw. Winter: Kom nou, beste jongen, niet zo overdrijven. Het is pas veertien minuten voor twee. Je vader weet heus wel wat hij doet.

Tommy: Ja, en ik weet ook wel wat hij doet. Hij maakt ons allemaal tot zenuwpatiënten.

Mw. Winter: *(bekijkt de bagage nog eens)* Nou, de trein vertrekt pas om kwart over twee. En het is maar een paar minuten naar het station.

Tommy: Hij zal verdomd hard moeten rijden. Ik hoop dat hij een bekeuring krijgt.

Mw. Winter: Ik begrijp niks van jou, Tommy. Dit is de eerste keer dat ik meemaak dat jij bezorgd bent over ergens op tijd te komen. Iedereen zou denken dat je ons zo gauw mogelijk het huis uit wilde hebben.

Tommy: Doe niet zo gek. Wat maakt het mij nou uit of jullie je verrekte trein missen. *(hij gaat mopperend links op de bank zitten)*

Mw. Winter: Nou ja, maar ik wou dat William opschoot. *(roept naar boven)* Wil-li-um.

Pa Winter: Ja schat, ik kom eraan.

Tommy: *(snuift)* Hè, dat zegt hij nou al een uur lang. *(voordeurbel)*

Mw. Winter: Wie kan dat nou zijn aan de voordeur?

Tommy: *(springt op)* Dat is Steve. Ik heb hem gevraagd te komen.

Mw. Winter: Oh, Steve. Ik snap niet wat jij ziet in dat stomme jong ..

Tommy: Hé, Steve is een goeie vent. *(hij verdwijnt in de hal om Steve binnen te laten)*

Nellie: *(steekt haar hoofd om keukendeur)* Was dat de voordeurbel, Mevrouw?

Mw. Winter: Is in orde, Nellie. Tommy doet al open.

Nellie: Oké. *(af)*

Tommy: *(op met Steve)* Hier is Steve.

Mw. Winter: *(bekijkt hem afkeurend)* Hoe gaat het vandaag met je?

Steve: Geweldig, dank u.

Tommy: Mijn ouders wilden net opstappen.

Steve: Oh ja ? Waarop stappen?

Tommy: De stad uit, idioot. Vakantie.

Steve: Oh.

Mw. Winter: *(loopt ongeduldig op en neer onderaan de trap en roept)* Wil-li-um.

Pa Winter: *(komt trap afrennen)* Ja schat, hier ben ik. Wat is er zo dringend? *(hij is een goedgekleed zakenman met grijzend haar en een*

spotlichtje in zijn ogen)

Mw. Winter: Ik dacht dat we de trein van kwart over twee moesten halen.

Pa Winter: Ja natuurlijk. Je wilt toch geen half uur op dat station rondhangen, wel?

Tommy: Het is anders al tien voor twee.

Pa Winter (*kijkt op zijn horloge*) Elf voor twee, om precies te zijn. (*loopt naar hal om jas en hoed achter trap vandaan te halen*) Hallo Steve, hoe gaat 't?

Steve: Prima, dank u.

Tommy: Ga zitten, Steve. (*duwt hem naar bank*)

Steve: Hé, wat doe je nou?

Pa Winter: Ga je dit najaar terug naar school, Steve?

Steve: Beslist. Ik moet iets doen. Ik vind school wel leuk.

Mw. Winter: Ik ben zo terug. Heb vergeten Nellie iets te zeggen. (*snel af keuken*)

Pa Winter: Nou Steve, ik ben bang dat je Tommy dit jaar op school zult missen. (*Tommy kijkt zijn vader kwaad aan*)

Steve: Missen? Bedoelt u dat Tommy niet naar school gaat?

Pa Winter: Begint erop te lijken. Ik heb gesteld dat hij deze zomer wat geld moest verdienen als hij wil dat ik hem weer naar school laat gaan. Tot nu toe heeft hij geen cent verdiend.

Steve: Jee, wat rot.

Tommy: Laat me met rust, wilt u? Hoe kan ik verdorie nou geld verdienen als er geen baantjes zijn? Dat weet u ook wel, Pap.

Pa Winter: Dat weet ik nog niet zo. Die werkeloosheid wordt erg overdreven. Een heleboel studenten vinden zomerbaantjes.

Steve: Tommy zegt dat hij heeft geprobeerd een baantje te vinden.

Pa Winter: Ja, dat herinner ik me nog. Dat was een maand geleden.

Tommy: Nou, hoor eens...

Pa Winter: Je hebt nog tijd, maar ik stel wel voor dat je opschiet. (*Mw. Winter weer op uit keuken*)

Mw. Winter: Goed William. Laten we maar gaan. (*loopt naar hal*)

Pa Winter: Gelijk heb je. (*pakt bagage op*) En jullie jongelui haal geen ondeugende streken uit als wij weg zijn.

Tommy: Wat denken jullie dat we zijn? Kleine kinderen?

Mw. Winter: En kijk uit wat je eet, Tommy.

Tommy: Ja, ja. (*loopt met ze naar deur*) Schiet nou maar op. (*geeft zijn moeder een zoen*) Bye-bye, Mam. Tot ziens, Pap. (*slaat zijn vader op de schouder*) Veel plezier.

Pa Winter: Dank je. (*draait zich om*) Zeg, waar is het ochtendblad gebleven? Ik zou het best in de trein willen lezen.

Mw. Winter: Oh, laat toch.

Pa Winter: Tommy heeft het gepakt aan het ontbijt en daarna heb ik het niet meer gezien. Wat heb je er toch mee gedaan, Tommy?

Tommy: *(kijkt schuldig)* Ochtendblad? Geen idee. *(kijkt vaag rond)* Er stond toch niks in.

Pa Winter: Dat bepaal ik liever zelf.

Tommy: Ik zal het wel opzoeken als u wilt.

Mw. Winter: *(sleept haar man naar de deur)* Kom nou mee.

Pa Winter: Goed, goed. *(tegen Tommy)* Laat maar. Bye. *(ze gaan Af. Deur slaat dicht en Tommy komt weer binnen. Steve hangt op de bank)*

Tommy: *(zucht van verlichting)* Goddank dat ze weg zijn. Als ze nu hun trein maar halen.

Steve: Jee, ik kwam zomaar binnenvallen midden in het afscheid. Waarom zei je niet dat ik later terug moest komen?

Tommy: Wat maakt het uit? Niemand die er wat om geeft. Al dat afscheid nemen is toch maar onzin. *(raakt opeens geïnspireerd. Hij wordt levendig en zijn ogen stralen)* Luister Steve, hou je van opwinding?

Steve *(kijkt hem uitdrukkingloos aan)* Wat heb je? Jenever?

Tommy: Doe niet zo stom. Hou je gemak en bekijk dit eens. *(loopt naar piano Rechts, opent klep en neemt ochtendblad eruit. Gaat ermee op bank zitten naast Steve. Wijst advertentie aan)* Lees dat eens, en vlug een beetje.

Steve: *(kijkt)* Deze?

Tommy: *(opgewonden)* Lees het nou, sufferd.

Steve: *(leest met moeite)* "Is uw geest in gevaar? Vreest u soms voor uw geestelijke gezondheid? *(keert zich naar Tommy)* Zeg, wat moet dat betekenen? Ik ben niet gek.

Tommy: Kom op, lees het nou. Het gaat niet over jou.

Steve: *(leest weer)* "Geestelijke problemen vastgesteld en onmiddellijk verholpen door expert psycholoog. Kosten redelijk. Bezoek Lockwood Place 419 tussen 2 en 5 's middags. Maar dat is jou huis, hier !!

Tommy: Slim van je. *(slaat hem op de rug)* Hoe vind je dat, hè?

Steve: Maar...maar..

Tommy: Ik moet geld verdienen. Mijn ouwe denkt dat ik dat niet kan. Hij is op vakantie en terwijl hij weg is haal ik de buit binnen en kan ik hem de poen laten zien als hij terugkomt.

Steve: Ja, maar waar haal je een psycholoog vandaan?

Tommy: *(staat op)* Hier is hij *(slaat zichzelf op de borst)* Dr. Stoopantakeit, regelrecht uit Wenen.

Steve: Je bent getikt.

Tommy: Hoezo? Heb ik vorig jaar geen Psychologie gestudeerd aan de Universiteit?

Steve: Ja, en ik ook. Wat heeft dat er nou mee te maken?

Tommy: Zat. Jij hebt misschien niks geleerd in die cursus, maar ik wel. En een van de dingen die ik geleerd heb is dat de meeste mensen vandaag of morgen denken dat ze gek worden. Dat worden ze natuurlijk niet want dan zouden ze dat niet denken. Een echte gek weet zeker dat hij geestelijk in orde is. Herinner jij je dat?

Steve: *(krabt op zijn hoofd)* Klinkt wel bekend.

Tommy: Ik zou natuurlijk niet gaan sleutelen aan iemand die echt getikt is. Dat zou wel eens moeilijkheden kunnen opleveren. Maar met dit systeem ben ik echt safe. Als ze deze advertentie lezen en denken dat hij voor hen geldt dan is dat een zeker bewijs dat ze niet echt gek zijn. Dus hoef ik me geen zorgen te maken. Ik zoek uit wat ze dwarszit, ik help ze er met een geintje vanaf, laat ze honderd gulden betalen en iedereen is tevreden. Nou?

Steve: Lijkt me nogal link.

Tommy: Link? Wat kan er nou misgaan?

Steve: Als een vent denkt dat hij gek is zou hij jou wel eens te lijf kunnen gaan om te proberen dat te bewijzen.

Tommy: Oh, jij bent hopeloos. Ik zeg je dit: het is absoluut safe. En jij wordt mijn assistent.

Steve: Ik? Jouw assistent?

Tommy: Jazeker. Ik moet een knechtje bij de hand hebben om open te doen en in het algemeen behulpzaam te zijn.

Steve: Je bedoelt: iemand waar ze op kunnen schieten?

Tommy: Ja, hoor eens, als je werkelijk bang bent zoek ik wel iemand anders. Maar ik dacht dat je best een derde van de winst zou willen hebben.

Steve: Hoezo: een derde?

Tommy: Nou ja, het is mijn idee en mijn huis. Dat geeft me recht op tweederde.

Steve: Je zult wel gelijk hebben. Oké. Ik waag het erop. Waar beginnen we mee?

Tommy: Zo mag ik het horen! *(geeft hem een hand)* Eerst moeten we ons erop kleden. *(loopt snel naar piano, licht klep op en haalt twee witte jasjes voor den dag)* Hier, trek er maar een aan.

Steve: Grote goden. Waar heb je die vandaan?

Tommy: Vriend van me werkt in drogisterij. Ik hoop dat het je past. Ik heb het mijne al aangepast. *(trekt het aan)*

Steve: *(trekt zijn eigen jasje uit en probeert het zijne aan)* Had groter mogen zijn, maar ik denk wel dat het lukt. *(de mouwen zijn te kort en het is te nauw)*

Tommy: Diep ademhalen. *(hij perst Steve erin en knoopt jasje dicht)* Je

hoeft het maar drie uur per dag te dragen.

Steve: *(zijn gezicht wordt rood)* Nou, dat is mooi.

Tommy: Ik zet er een beetje spoed achter want het is bijna twee uur, en ik denk dat de een of andere vent wel eens punctueel zou kunnen zijn.

Steve: Hemeltje. Dat is waar. *(paniekerig)* Luister: wat moet ik doen?

Tommy: Om te beginnen doe je open.. Als ze om de dokter vragen breng je ze de hal in en laat ze gaan zitten. Dan kom je hier binnen en vertelt me wie het is.

Steve: Wat kan het jou schelen wie het is?

Tommy: Niks. Dat is gewoon routine. Het is onzin maar het is de juiste babbel.

Steve: En wat dan?

Tommy: Dan zeg ik dat je hem binnen kunt laten. Ik zit hier aan de tafel, en de patiënt zit daar. *(wijst naar gemakkelijke stoel Links van tafel)*
Dan smeet je hem.

Steve: Waarheen?

Tommy: Maakt niks uit als je de bel maar kunt horen. Ik kan je natuurlijk nodig hebben voor speciale demonstraties of zo. Maar dat zeg ik je dan wel.

Steve: Wat bedoel je met speciale demonstraties?

Tommy: Van alles dat gebeuren kan. Als iemand een aanval krijgt of zo, zou ik hulp nodig kunnen hebben.

Steve: Als er iemand een aanval krijgt is onze maatschap meteen opgeheven.

Tommy: Maar dat zal heus niet gebeuren. Het zijn volkomen normale mensen.

Steve: Dat denk jij.

Tommy: Laat dat maar aan mij over. *(Nellie op uit Keuken)*

Nellie: Goeie Hemel, wat moet dat voorstellen? *(kijkt naar de witte jasjes)*

Tommy: Oh, hallo Nellie, hoe vind je onze kostuums?

Nellie: Wat gaan jullie doen? IJsco's verkopen?

Tommy: Ik wist dat je het niet zou raden. Luister, Nellie, Steve en ik hebben een rol in een toneelstuk en we passen onze kostuums. En vanmiddag komen er een heleboel andere mensen om te repeteren. Je hoeft niet open te doen. Dat doen wij wel. En maak je geen zorgen als je een boel lawaai en geloop hoort. Dat is gewoon de toneelrepetitie.

Nellie: Ik ben dol op toneel. Mag ik er niet bij komen en de repetitie bijwonen?

Tommy: Oh nee. Ik ben bang dat dat sommige spelers zenuwachtig zou maken. Je weet hoe mensen zijn.

Nellie: Hoe heet dat toneelstuk?

Tommy: Eh...ben ik vergeten.

Steve: Gek.

Tommy: Precies. Het toneelstuk heet "Gekken".

Steve: Gek die je bent.

Tommy: *(tegen Steve)* Ik zei dat het "Gekken" heet.

Steve: Ik zei dat jij een gek bent.

Nellie: Ik heb nog nooit gehoord van een toneelstuk dat "Gekken" heet.
Is het lollig?

Tommy: Je vergaat van het lachen.

Nellie: Alsjeblieft, laat me komen kijken.

Tommy: Een andere keer misschien. Vandaag niet. Iedereen is veel te gespannen. Oké, Nellie, terug naar je gekruide perziken. Doe! *(wuijft haar weg)*

Nellie: Oh hemel. Nou, bye bye. *(af keuken)*

Tommy: Nou, jij weet het ook te verzinnen, zeg. Je bent een geboren leugenaar.

Tommy: Ik vind het leuk om Nellie voor de gek te houden. *(voordeurbel. De jongens schrikken)*

Steve: Was dat de voordeur?

Tommy: Ik zou zeggen van wel. Onze eerste patiënt.

Steve: Slachtoffer zul je bedoelen. God, ik ben bang!

Tommy: Hé, grote baby, zet je angst aan de kant. Laat hem binnen. *(bel gaat weer)* Ik ga hier zitten. *(gaat naar tafel rechts midden en gaat aan rechter einde zitten)* Vind je niet dat ik er te jong uitzie om dokter te zijn?

Steve: Dat geeft niks. Vanavond heb jij grijze haren. *(bel gaat weer)* Zal ik uit het raam kijken wie het is?

Tommy: Nee *(schreeuwt)* Laat hem binnen.

Steve: *(loopt naar hal. Draait zich om)* Luister eens, Tommy. Kunnen we niet gearresteerd worden wegens misleidende reclame? Je moet een diploma hebben om de geneeskunde uit te oefenen.

Tommy: Hou nou maar op. Ik organiseer dit. Als er iemand gepakt wordt ben ik het.

Steve: Oké. Maar ik hoop wel dat deze vent niet echt gek is. *(loopt hal binnen. Tommy gaat rechtop zitten en probeert er professioneel uit te zien. Nellie kijkt om de keukendeur)*

Nellie: Was dat de bel?

Tommy: Maak dat je wegkomt. *(pakt een boek en begint dat naar Nellie's hoofd te gooien. Zij verdwijnt. In de hal klinken stemmen. Jean en Lou Op, gevolgd door Steve. Ze kijken stomverbaasd naar Tommy)*

Jean: Goeie...ze zijn allebei getikt.

Lou: Heb je ooit...?

Steve: (*verontschuldigend*) Ik heb ze gezegd dat we het druk hadden maar ze drongen zo maar binnen, Tommy.

Tommy: (*zucht*) Nou, meiden, hadden jullie geen ander moment kunnen kiezen...?

Jean: Wat is de bedoeling hiervan?

Lou: Leuke ontvangst.

Tommy: (*staat op en komt naar midden*) Luister Jean. Het is een heel verhaal. Bij een andere gelegenheid zal ik je alles vertellen. Maar vanmiddag zijn we ergens mee bezig en eerlijk gezegd...

Jean: En of jullie ergens mee bezig zijn. Jullie lijken wel kappers. Wat moet dit voorstellen? Een ontgroening?

Lou: Arme Steve. Hij kan nauwelijks ademen. (*moet hartelijk lachen*)

Steve: Daar zeg je wat.

Tommy: Kom op, Jean. Wees nou eens sportief. We hebben het hardstikke druk. We verwachten ieder ogenblik gezelschap.

Jean: Het zou leuk zijn die anderen te ontmoeten...als ze net zo lollig zijn als jullie.

Lou: Is het een vrijgezellenfuif?

Tommy: Precies. Nou smeer hem, kleine schatjes.

Jean: We zullen weg moeten. Maar luister eens! Ik kwam langs om jullie iets heel belangrijks te vragen.

Tommy: Vertel op.

Jean: Nou, misschien herinneren jullie je dat Lou en ik vanavond een feestje geven bij mij thuis.

Tommy: Zeker herinner ik me dat.

Jean: Nou, Moeder had het helemaal vergeten en toen ik ging winkelen liet ze de huisschilders aan het werk gaan in onze woonkamer. Toen ik thuis kwam was alles aan flarden. Het is gewoon een puinhoop. Dus moeten we het ergens anders vieren.

Lou: En bij mij thuis mag het niet want het vorige feestje draaide uit op een vechtpartij en de goudviskom van moeder ging aan scherven en al haar guppies kwamen op het Perzisch tapijt terecht. Het tapijt raakte beschadigd en de guppies waren dood. Dus dat was dat.

Steve: Dat herinner ik me. Ik was erbij.

Lou: En of !! Je ging zo plat dat je niet van de guppies te onderscheiden was.

Steve: Hoor nou eens, Lou...

Tommy: Koppen dicht. We hebben geen tijd meer. Wat wil je nu precies, Jean?

Jean: Zoals ik al zei: ik kan dat feestje thuis niet geven want...

Tommy: Dus neem ik aan dat je ermee naar hier wilt verhuizen?

Jean: Schat, wat ben jij vlug van begrip.

Lou: Kan dat?

Tommy: Hoor eens, jullie kunnen tien feestjes geven in mijn huis als je hem heel vlug smeert.

Jean: Dat is lief van je, Tommy. Kom mee, Lou. Laat de ijsco baasjes maar plannetjes maken. *(naar hal)*

Lou: Oké. *(volgt Jean)* Tot vanavond dan, Steve.

Steve: Ja, als ik het overleef.

Tommy: Tot ziens, meiden.

Jean en Lou: Bye bye. *(af hal, gevolgd door Steve die we de voordeur horen dichtdoen. Tommy gaat weer aan tafel zitten en kijkt weer "professioneel". Nellie kijkt om keukendeur)*

Nellie: Zijn ze al weg?

Tommy: *(kijkt gestoord om)* Wat is... Oh, ben jij het?

Nellie: Zijn jullie al klaar met de repetitie?

Tommy: We zijn nog niet eens begonnen. Smeer hem en blijf uit de buurt. *(dreigt weer met boek. Nellie af. Steve op uit hal)*

Steve: Het was een hele opluchting die meiden te zien. Toen ik naar de voordeur ging dacht ik dat het een of andere gek zou zijn.

Tommy: We hebben geboft dat we ze zo gauw konden lozen. Het had heel vervelend kunnen worden.

Steve: Tommy, ik heb een idee.

Tommy: Oh ja? Wat dan wel? *(hij legt een paar boeken voor zich op tafel alsof hij ze bestudeert)*

Steve: Wat zou je ervan zeggen dit idee compleet op te geven?

Tommy: Welk idee?

Steve: Weet je wel. Dat idee van psychologen te zijn.

Tommy: Terugkrabbelen? Als jij ertussenuit wilt krabbelen, ga je gang. Ik kan het alleen wel aan.

Steve: Oh, ik zou jou nooit in de steek laten. Ik heb nog nooit een vriend in de steek gelaten. Ik dacht alleen dat we misschien...

Tommy: Hou er maar over op. Ik ga geld verdienen.

Steve: En als er nou niemand op je advertentie afkomt?

Tommy: Maar dat moet wel. Weet je niet meer dat die psychologie prof zei dat minstens vijftig percent van de bevolking denkt dat ze vandaag of morgen gek worden? En je denkt toch niet dat ze dat leuk vinden, wel? Nou, wat zeg je daarop?

Steve: Ik zou het niet weten.

Tommy: Het antwoord is dat we zaken gaan doen op grote schaal. Die advertentie spreekt geweldig aan.

Steve: Kan zijn. Jij bent ontzettend slim, dat zal ik altijd toegeven, Tommy. Maar ik zou toch echt willen dat je geen zaken zou fantaseren die verband houden met gekken.

Tommy: Maar ze zijn niet gek, dat is het hem nou juist.
Steve: Hoe kun je dat nou weten?
Tommy: Oh, lieve hemel, hoe vaak moet ik je nog..... *(bel gaat. De jongens kijken elkaar aan)*
Steve: Hoorde je iets?
Tommy: Ja. De voordeurbel.
Steve: Weet je het zeker?
Tommy: Vooruit stomkop, ga opendoen. En let op dat je me de naam van de patiënt geeft voordat je hem hier binnenlaat.
Steve: *(schoorvoetend naar hal)* En als het een zij is?
Tommy: Schiet op ! Smeer hem !!
Steve: Hoe moet ik jou noemen?
Tommy: Hoe bedoel je?
Steve: Hoe noem je jezelf? Dokter Dinges of zo?
Tommy: Je hebt gelijk, zou ik helemaal vergeten. Zou ik mijn echte naam moeten gebruiken? *(bel gaat weer)*
Steve: Ik zal je Dr. Winter noemen. Hoe vind je dat? *(af hal)*
Tommy: Nee, wacht even. Dat we niet in moeilijkheden raken, kan ik beter **niet** mijn echte naam gebruiken. *(bel gaat weer)* Verrek. *(trekt aan zijn haar)* Help me nou een goede naam te vinden.
Steve: Een Duitse naam zou best goed klinken.
Tommy: Nee, dat zou te verdacht zijn. Ik weet het. Is voor jou ook gemakkelijk te onthouden. In plaats van Winter noem ik mezelf Summer. Dr. Summer, snap je?
Steve: Ja hoor, oké.
Tommy: Nou opschieten. *(Steve af. Nellie kijkt weer om de deur. De bel gaat lang en ongeduldig)*
Nellie: Meneer Tommy, als u niet gaat opendoen... *(Tommy gooit het boek en mist haar)*
Tommy: Dat lastige mens !! *(blijft mopperen. Stemmen klinken bij de voordeur, we horen deur dichtgaan. Steve komt plechtig en een beetje angstig binnen. Hij loopt op zijn tenen naar Tommy en fluistert in diens oor. Tommy boos)* Niet fluisteren. Goeie hemel, praat toch hardop.
Steve: *(kijkt angstig om)* Mag ze binnenkomen?
Tommy: *(spreekt met een diepere stem dan gewoonlijk en kijkt "professioneel")* Ja, ja, natuurlijk Vraag Juffrouw....hoe heette ze ook al weer?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto